

ΟΣΟ ΜΠΟΡΕΙΣ

Κι ἂν δὲν μπορεῖς νὰ κάμεις τὴν ζωὴ σου ὅπως τὴν θέλεις,
τοῦτο προσπάθησε τουλάχιστον
ὅσο μπορεῖς: μὴν τὴν ἐξευτελίζεις
μὲς στὴν πολλὴ συνάφεια τοῦ κόσμου,
μὲς στὲς πολλὲς κινήσεις κι ὀμίλιες.

Μὴν τὴν ἐξευτελίζεις πιαίνοντάς την,
γυρίζοντας συχνὰ κ' ἐκθέτοντάς την
στῶν σχέσεων καὶ τῶν συναναστροφῶν
τὴν καθημερινὴν ἀνοησία,
ὡς ποῦ νὰ γίνεи σὰ μιὰ ξένη φορτικὴ.

ΤΟΥ ΜΑΓΑΖΙΟΥ

Τὰ ντύλιξε προσεκτικά, μὲ τάξι
σὲ πράσινο πολύτιμο μετάξι.

Ἐπὸ ρουμπίνια ρόδα, ἀπὸ μαργαριτάρια κρίνοι,
ἀπὸ ἀμειβύστους μενεξέδες. Ὅς αὐτὸς τὰ κρίνει,

τὰ θέλησε, τὰ βλέπει ὡραῖα· ὄχι ὅπως στὴν φύσι
τὰ εἶδεν, ἢ τὰ σπούδασε. Μὲς στὸ ταμεῖον θὰ τ' ἀφίσει,

δειγμα τῆς τολμηρῆς δουλειᾶς του καὶ ἱκανῆς.
Στὸ μαγαζὶ σὰν μπεῖ ἀγοραστὴς κανεῖς

βγάξει ἀπ' τὲς θῆκες ἄλλα καὶ πουλεῖ—περίφημα στολίδια—
βραχιόλια, ἀλυσίδες, περιδέματα, καὶ δαχτυλίδια.

ΕΠΗΓΑ

Ἄν ἐδραμεύθηγα. Τελείως ἀφρέθηγα κ' ἐπῆγα.
Στὲς ἀπολαύσεις, ποῦ μισὸ πραγματικὴς,
μισὸ γυροῦμενες μὲς στὸ μυαλό μου ἦσαν,
ἐπῆγα μὲς στὴν φωτισμένη νύχτα.
Κ' ἦπια ἀπὸ δυνατὰ κρασιά, καθὼς
ποῦ πίνουν οἱ ἄνδραιοὶ τῆς ἡδονῆς.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ